

holdene, ved fra det daglige Liv. Jeg skal blot nævne Gader her i Byen som Istedgade, Torvegade og Nørrebrogade. Prøv at sammenligne disse Gaders Priser med Bredgades Priser. De vil da se, at netop dér, hvor de mange handlende er, findes de billigste Priser, fordi Konkurrencen tvinger dem ned paa den lavest mulige Avance.

Den højtærede Minister kom med en anden Udtalelse, som jeg maa anholde. Det var dog med en vis Forsigtighed, han gjorde det, idet han fremhævede, at han ikke skulde skildre Prisforholdene mellem de forskellige Varegrupper i Detailhandelen og i Brugsforeningerne, og Ministeren sagde, at han skulde af gode Grunde undlade dette. Ja, det mener jeg ogsaa er meget klogt af Ministeren; hans Varekendskab er sikkert ikke tilstrækkeligt hertil. Det vilde have været klogere og mere rimeligt, om en Mand som har Varekendskab, som den højtærede Handelsminister, havde udtalt sig herom. Men da Ministeren fremhævede, at ude i Provinsen var Forholdet et noget andet end i København, vil jeg dog minde den højtærede Indenrigsminister om, at Konkurrencen fra Brugsforeningerne, som findes ude omkring over Landet, ude i Provinsbyerne og ved Stationsbyerne, og som har sat saa følelige Spor, ogsaa er til Stede her i Hovedstaden. Det er neppe den højtærede Indenrigsminister ubekendt, at der findes et betydeligt Antal socialdemokratiske Brugsforeninger i denne By, og jeg formener derfor, at det har sin Berettigelse, naar den højtærede Indenrigsminister siger, at han ikke skal komme ind paa at skildre Forskellen i disse Priser — for en Reklame for disse Brugsforeninger var det vel ikke Ministerens Mening at foranstalte her fra denne Talerstol. Men det gaar jo her, som det er gaaet i Provinsen, hvor Konkurrencen ikke har været blid for Brugsforeningerne. Den højtærede Minister kan være forvisset om, at hvis Brugsforeningerne havde været dér alene, eller de handlende havde været der alene, havde Priserne sikkert ikke været nede paa det Punkt, de i Øjeblikket er nede paa. Derom vidner jo ikke alene de Fallitter, der har været indenfor Handelsstanden, men ogsaa de talrige Krak indenfor Brugsforeningerne. Der har været en Konkurrence, og det har der ogsaa været heri Hovedstaden, den er maaske kommet skarpere frem derude. Og jeg forstaar, som sagt, at den højtærede Minister ikke vil ind paa nærmere at skildre det Forhold, hvorledes den ene Brugsforening efter den anden derude omkring er konkurreret sønder og sammen. Jeg staar her med en

Beretning fra Aarhus, hvoraf man ser, at sidste Aars Underskud i Brugsforeningen dér var 242 000 Kr., og at det nu er besluttet ved energisk Inkasso af Medlemmernes Andele at søge det dækket. Saaledes er Billedet hele Landet over, og derfor var der neppe Grund for Indenrigsministeren til at gaa i Detailler med disse Priser, men til kun at omtale Spørgsmaalet i større Almindelighed. Det vilde have sin Interesse, om den højtærede Minister, naar han undersøgte f. Eks. en Artikel som fint Rismel, saa ogsaa havde undersøgt, hvor meget af det fine Rismel der har maattet sælges til Hønsfoder, for næsten ingen Penge, hvorved der er sat store Summer til. En saadan Undersøgelse er ikke foretaget. Men naar den højtærede Indenrigsminister taler om, at 84 pCt. af de undersøgte handlende har taget højere Pris end den, der svarer til den Beregning, Ministeren gaar ud fra, og som jeg af de af mig fremhævede Grunde mener hviler paa et forkert Grundlag, vil jeg gerne spørge, hvor mange Forretninger det da er, den højtærede Minister har undersøgt her i Byen, hvor de er beliggende, og hvor mange Varesorter det er, der er undersøgt. Saa vidt jeg ved, er nemlig denne Undersøgelse foretaget for enkelte Artikler, disse enkelte Artikler, som Indenrigsministeren har pillet ud. Og det maa ikke forstaas saaledes, at Ministeren kommer til det Resultat, at Avancen er for høj for alle disse Varesorter, nej, han kommer til det Resultat, at for Risengryn f. Eks. er den for høj i den ene Forretning, medens Priserne paa de andre Artikler dér passer, men i en anden Forretning er Prisen paa en anden Artikel lidt for høj efter den Avancestandard, Ministeren vil gaa ud fra. Man kan imidlertid ikke saaledes pille enkelte Artikler ud af en samlet Omsætning, man kommer derved til et ganske falsk Billede. Naar man vil drage Slutninger med Hensyn til en Avance, maa man naturligvis sammenligne denne Avance med den samlede Aarsomsætning og se, hvilken Bruttoavance man da er kommet til. Da kan man drøfte, om de paagældende Avancer kunde være mindre, om de er for høje eller ikke. Dette har den højtærede Minister imidlertid ikke gjort, og man har heller ikke undersøgt: Hvorledes ligger da Avancerne paa Artikler som Sukker, Akvavit, Øl, Petroleum, Frimærker o. s. v., som føres i de af Indenrigsministeren angrebne Virksomheder? Hvorledes ligger Avanceforholdet for alle disse, jeg kunde fristes til at sige monopoliserede Virksomheders Varer? Her er Avancen